

РЕШЕНИЕ

№ 1136

гр. П., 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20235220102572 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод искова молба от „Н. М.“ ООД, ЕИК ****, с адрес на управление: гр. П., ул. „Р. Д.“, бл. 80, вх. В, ет. 6, ап. 71, представлявано от Л. Д., чрез адвокат К. Т. – ВТАК, със съдебен адрес: гр. П., ул. „Ч. т.“ № 6, против А. В. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „П. В.“ №14, ет.1, ап.1, като моли съда да постанови решение, с което да осъди ответницата да заплати на ищеца сумата в размер на 834,66 лева, представляваща 606 лева неизплатена главница по Договор за потребителски кредит № 33690/03.06.2019 г., сключен за сумата от 760 лева, ведно със законна лихва върху неизплатената главница от датата на подаване на исковата молба - 10.07.2023 г. до окончателното изплащане на дължимите суми и сумата в размер 228,66 лева, представляваща обезщетение за забава, в размер на законната лихва за периода от деня след датата на падежа, а именно 26.10.2019 г., до датата на завеждане на молбата по чл.390 ГПК - 20.06.2023 г.

Претендира разноски.

На основание чл.127, ал.4 ГПК, посочва банкова сметка за доброволно изплащане на задължението на ответника, а именно: IBAN: BG93STSA*****, BIC: STSABGSF при Банка ДСК.

В исковата молба се излагат обстоятелства, че на 03.06.2019 г. между страните е сключен Договор за потребителски кредит № 33690/03.06.2019 г., с който кредиторът - ищецът предоставил на ответницата сумата в размер на 760 лева. С подписване на договора, кредитополучателят бил удостоверил получаването на сумата. Бил му издаден и разходен касов ордер за същата. Неразделна част от договора бил погасителен план, който съдържал

брой вноски, сума за внасяне и падежна дата. Погасителните вноски съставляват изплащане на главница по договора, при фиксиран годишен лихвен процент в размер на 0 %. Кредитът следвало да бъде изплатен с 20- седмични вноски, всяка в размер на 38 лева.

Посочва, че ответникът е заплатил частично задълженията си по процесния договор, като е внесъл общо 154 лева, с които е погасил вземанията си до 4-та вноска включително (съгласно представен погасителен план) и е изпаднал в забава с непогасяване на вноската с падеж 12.07.2019 г.. Остатъкът по кредитът бил в размер на 606 лева, за главница.

Поради неизпълнение на задължението си за заплащане на дължимата главница, ответникът дължал и мораторна лихва в размер на 228,66 лева, за периода от деня след датата на падежа, а именно 26.10.2019 г., до датата на предявяване на молбата по чл.390 от ГПК -20.06.2023 г.

Към настоящия момент Кредитополучателят не е погасил задължението по Договора за кредит.

Излага твърдения, че поради неизпълняване на вземането по договора, ищецът е подал молба за обезпечаване на бъдещ иск до Районен съд П., на основание на която е образувано ч.гр.д № 2734/2023 г. и въз основа на което е допуснато обезпечение на бъдещите осъдителни искове. Въз основа на издадената обезпечителна заповед, срещу длъжника било образувано изп.дело № 295/2023г. По описа на ЧСИ М. А. рег. № 884 от КЧСИ.

В проведеното съдебно заседание, при редовност на призоваването ищецът не се явява и не изпраща процесуален представител. Депозирал е молба, в която моли съда да уважи исковата претенция, като основателна и доказана. Моли съда, ако са налице условията за постановяване на неприсъствено решение да бъде поставено.

В срока по чл. 131 от ГПК, ответникът А. В. Г. не депозира отговор на исковата молба.

В проведеното съдебно заседание, при редовност на призоваването ответникът не се явява и не изпраща представител. Не е депозирал искане делото да се разглежда в негово отсъствие.

Районен съд П., след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, след като съобрази искането на ищеца за постановяване на неприсъствено решение по отношение на ответника, намира следното:

За да се постанови неприсъствено решение срещу ответника на първо място следва да са налице трите кумулативни предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.238, ал.1 от ГПК, а именно - ответникът не е представил в срок писмен отговор, не се е явил в първото по делото открито съдебно заседание и не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие. Съдът предвид данните по делото в тази насока намира, че са налице и трите предпоставки на чл. 238, ал. 1 от НПК.

На следващо място, за да се постанови неприсъствено решение следва, съгласно разпоредбата на чл.239, ал.1, т.1 от ГПК, на ответника да са му указани последиците от

неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание, което с оглед данните по делото също е сторено.

Районен съд П., XIX състав е бил сезиран с осъдителни искове с правно основание чл. 240 ал.1 ЗЗД, във връзка с чл.9 ЗПК и чл.86 ЗЗД

От посочените в исковата молба обстоятелства и представените към нея писмени доказателства – договор за потребителски кредит № 33690/03.06.2019 г., погасителен план към него, искане за кредит, общи условия, стандартен европейски формуляр, разходен ордер, предявените искове са вероятно основателни. При това положение са налице предпоставките предвидени в чл.238 и 239 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, поради което предявените искове следва да бъде уважени.

Предвид изхода на делото ответникът следва да заплати на ищеца и сторените от него разноси в общ размер от 940 лева, в това число и сторените разноси по ч.гр.д. 2734/2023 г. по описа на РС П., за обезпечаване на бъдещия иск.

По искането на ищеца за присъждане на разносните сторени от него в изпълнителното производство образувано въз основа на допуснатото обезпечение съдът намира същото за неоснователно. Съгласно разясненията, дадени в т.5 от ТР № 6/2013, отговорността за разноси при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решението (по обезпечения иск), с което се разглежда спора по същество и съобразно неговия изход, тъй като привременно осъществяната мярка е постановена с оглед този изход и в защита на правните последици от решението. Следователно, разносните в обезпечителното производство по обезпечаване на бъдещ иск или в хода на висящ исков процес подлежат на възмездяване само в съответното исково производство, чийто предмет са обезпечените искове и съобразно тяхното уважаване или отхвърляне. Цитираното тълкувателно решение разглежда въпроса единствено по отношение на направените в хода на съдебното производство разноси по обезпечението на иска. Съгласно формираната съдебна практика на ВКС разноси, понесени в обезпечително производство, са тези по обезпечаване на бъдещи искове или в хода на висящо исково производство, докато в останалата част /по налагане на допуснатите обезпечителни мерки/ това са разноси по изпълнителното дело, които следва да се съберат чрез съдебния изпълнител. /В този смисъл определение № 845 от 05.12.2011 г. на ВКС по ч. т. д. № 648/2011 г., I т. о., ТК,, определение № 876 от 02.12.2014 г. на ВКС по ч. т. д. № 3490/2014 г., I т. о., ТК и др, както и Определение № 336 от 21.07.2016 г. на ВКС по ч. т. д. № 874/2016 г., I т. о., ТК/.

Воден от горното и на основание чл.239, ал.2 ГПК РС-П.

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. В. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „П. В.“ №14, ет.1, ап.1, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Н. М.“ ООД, ЕИК ****, с адрес на управление: гр. П., ул. „Р. Д.“, бл. 80, вх. В, ет. 6, ап. 71, представлявано от Л. Д., чрез адвокат К. Т. – ВТАК, със съдебен адрес: гр. П., ул. „Ч. т.“ № 6, сумата в размер на 834,66 лева, представляваща 606 лева неизплатена

главница по Договор за потребителски кредит № 33690/03.06.2019 г., сключен за сумата от 760 лева, ведно със законна лихва върху неизплатената главница от датата на подаване на исковата молба - 10.07.2023 г. до окончателното изплащане на дължимите суми и сумата в размер 228,66 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от деня след датата на падежа, а именно 26.10.2019 г., до датата на завеждане на молбата по чл.390 ГПК - 20.06.2023 г.

ОСЪЖДА А. В. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „П. В.“ №14, ет.1, ап.1, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Н. М.“ ООД, ЕИК ****, с адрес на управление: гр. П., ул. „Р. Д.“, бл. 80, вх. В, ет. 6, ап. 71, представлявано от Л. Д., чрез адвокат К. Т. – ВТАК, със съдебен адрес: гр. П., ул. „Ч. т.“ № 6, сумата в общ размер от 940 лева, представляваща сторени разноси в производството.

ПРИСЪДЕНАТА сума може да се заплати по следната банкова сметка: IBAN: BG93STSA*****, BIC: STSABGSF при „Банка ДСК“ АД.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.239, ал.4 от ГПК, но на страните следва да се изпрати съобщение за постановяването му.

Съдия при Районен съд – П.: _____